

THE BIG FOUR The Congregation Sessions (NAKED/BERTUS)

De bandnaam The Big Four verwijst niet naar het aantal leden, want dat zijn er vijf, maar naar de karakteristieke second line beat uit New Orleans. Jazeker, deze heren weten van de hoed en de rand en hebben hun sporen verdiend bij acts als The Harmony Two Tones, Texan Tail, The Jitterbugs en Tee. Natuurlijke biotoop van deze Nederlands-Belgische combine zijn de jaren veertig en vijftig van de vorige eeuw; van bebop via hardbop en rhythm & blues naar stomende boogie, rock & roll en de relaxte beat van het Mardi Gras-carnaval. Vormgegeven door ingetogen toetsenexercities, verfijnd gitaarwerk, volvette saxen en een onderhuidse groove vol ingehouden spanning. Okay, Henry Mancini's *Pink Panther Theme* is leuk, maar ook gemakzuchtig. Daar staat dan echter weer de smachtend geile binnenkomer *Honey Tongued* tegenover, die voorzichtig binnensluipend haast onmerkbaar aanstuurt op een zinderende climax. Dit roept zowaar referenties op John Coltrane's meesterwerk *A Love Supreme*. En om dat te bewerkstelligen moet je verdorie toch van goeden huize komen. Moordplaat van wereldallure.

MARCEL HAERKENS

Oor magazine